

بیایید کمی فکر کنیم! چند حساب سرانگشتی درباره راه‌پیمایی باشکوه اربعین تأمین هزینه با عشق و ایمان

● خسرو داودی

کمی فکر کنیم!

این روزها که در حال نوشتن مطالب مجله برهان هستیم، راه‌پیمایی عظیم و باشکوه اربعین حسینی (علیه‌السلام) در حال انجام است. به‌طور حتم توصیف و تعریف حماسه‌هایی که در این گردهمایی بی‌نظیر خلق می‌شوند، در قاب‌های تصویر سیما و یا بیان رفتگان و سعادتمندان امکان‌پذیر نیست. تنها می‌توان گوشه‌هایی از این همه ایثار و از خودگذشتگی پذیرایی‌کنندگان و خادمان را به تصویر کشید. همچنین تلاش‌ها و رنج‌های زیادی که زائران با پیاده‌روی طولانی متحمل می‌شوند و با عشق به سوی مزار امامشان شتابان در حرکت هستند، قابل بیان نیست. از مدارج معنوی و تأثیرات شگفت‌انگیز آن بر افراد جامعه محلی، منطقه‌ای و حتی جهانی که بگذریم، بررسی اقتصاد حاکم بر این مراسم از منظر ریاضیات نیز خالی از لطف نیست.

به‌طور حتم، یا در این راه‌پیمایی شرکت کرده و با چشم خود دیده‌اید و یا از طریق انواع و اقسام فیلم‌ها، «تکه فیلم‌ها» (کلیپ‌ها) و مستندها و گزارش‌های پخش شده از سیما مشاهده کرده‌اید که خادمان و علاقه‌مندان خدمت به زائران حسینی، با دایر کردن موب‌هایی در مسیرهای گسترده راه‌پیمایی، از همه زائران به‌صورت شبانه‌روزی پذیرایی می‌کنند. توزیع غذا، میوه، چای، شربت، قهوه، خرما و ... در هیچ زمانی قطع نمی‌شود. علاوه بر آن، شرایط و امکانات برای استراحت و خوابیدن نیز فراهم است. تعداد زیادی از افراد در مسیر حاضر می‌شوند و زائران را برای پذیرایی به خانه خود می‌برند. علاوه بر پذیرایی، شرایط استراحت و استحمام را هم فراهم می‌کنند.

محاسبه کنیم!

بیا یاد با استفاده از محاسبه‌های ریاضی نگاهی گذرا و کوتاه به این موضوع بیندازیم. در تابستان سال ۱۴۰۱، در حدود ۲۰ میلیون زائر در این اجتماع عظیم شرکت کرده‌اند. علاوه بر عراقی‌ها که نسبت به راه‌پیمایی اربعین تعصب دارند و خود را موظف به شرکت در آن می‌دانند، نزدیک به ۸۰ کشور نیز در این ایام حضور داشته‌اند. از کشور ایران نیز حدود ۴ میلیون نفر شرکت داشته‌اند. فرض کنیم که هر فرد به‌طور متوسط ۴ شبانه‌روز در رفت و آمد بوده و از این سفره گسترده بهره‌مند باشد. اگر هر فرد دو نوبت غذا بخورد (شام و نهار) بنابراین:

$$20000000 \times 4 \times 2 = 160000000$$

تعداد غذاهای مورد نیاز وعده شبانه‌روز نفر

اگر برای تهیه هر وعده غذا در حدود ۵۰۰۰۰ تومان هزینه صرف شده باشد، خواهیم داشت:

$$160000000 \times 50000 = 80000000000$$

۸ هزار میلیارد تومان

اگر برای هر فرد در روز بابت صبحانه و میان‌وعده هم ۳۰۰۰۰ تومان هزینه شود، خواهیم داشت:

$$20000000 \times 4 \times 30000 = 240000000000$$

تومان شبانه‌روز نفر

۲۴۰ میلیارد تومان

$$80000 + 24000 = 104000$$

میلیارد تومان

پس با این فرض‌هایی که داشتیم، فقط هزینه غذای این ۲۰ میلیون نفر که فقط ۴ روز در کشور عراق اقامت داشته باشند، بیش از ۱۰ هزار میلیارد تومان می‌شود.

حالا بیا یاد هزینه‌هایی مثل حمل‌ونقل را نیز به‌صورت تقریبی حساب کنیم. اگر هر فرد در کشور عراق به‌طور متوسط چهار بار از وسایل نقلیه بین‌شهری استفاده کند و کرایه هر مسیر به‌طور متوسط ۵۰۰۰۰۰ تومان باشد، خواهیم داشت:

$$20000000 \times 4 \times 500000 = 4000000000000$$

تومان هزینه مسیر نفر

۴۰ هزار میلیارد تومان

هزینه تقریبی یک شب اقامت برای هر فرد را ۲۰۰۰۰ تومان فقط برای خوابیدن بدون دریافت امکانات ویژه‌ای مثل هتل در نظر می‌گیریم. پس برای چهار شب خواهیم داشت:

$$20000000 \times 4 \times 20000 = 1600000000000$$

۱۶۰۰ میلیارد تومان

جمع این هزینه‌ها برابر است با:

$$104000 + 400000 + 16000 = 520000$$

(میلیارد تومان) ۵۲۰۰۰

فقط بخشی از هزینه‌ها به‌طور تقریبی برای ۲۰ میلیون زائر به‌طور متوسط چهار شبانه‌روز حضور در این اجتماع در حدود ۵۲ هزار میلیارد تومان خواهد شد. این‌ها تنها بخشی از هزینه‌هاست. اگر هزینه برق مصرفی، مواد سوختنی (مثل گاز، نفت، گازوئیل و بنزین) و خدمات شهری مثل جمع‌آوری زباله‌ها و امور بهداشتی و امنیتی را در نظر بگیریم، این عدد بسیار عجیب و غریب‌تر می‌شود. خلاصه اینکه اقتصاد و گردش مالی این حماسه بزرگ و عظیم خود جای تأمل و تفکر بسیار دارد.

البته این نکته را هم در نظر داشته باشید که برای انجام پروژه‌های عظیم عمرانی در کشور، به هزینه‌های بسیار بالاتری نیاز است که شاید با این هزینه نتوان کارهای بزرگی برای توسعه کشور انجام داد.

بیشتر فکر کنیم

در خبرها آمده بود، در عراق ۱۲۵۰۰ موبک برای پذیرایی زائران تدارک دیده شده است. هم‌وطنان ما علاوه بر اینکه در این اجتماع حضور دارند، شیعیان عراق را نیز در تأمین هزینه‌ها و مخارج همراهی می‌کنند و تعداد زیادی موبک برای پذیرایی فراهم می‌آورند. همچنین در خدماتی مثل هلال احمر (امور بهداشتی)، جمع‌آوری زباله‌ها و نظافت و بهداشت عمومی، امکانات ارتباطی، وسایل حمل‌ونقل عمومی و ... مشارکت می‌کنند. علاوه بر آن، تعداد زیادی موبک و اقامت موقت برای زائران در داخل کشور و در شهرهای مرزی که مسیر حرکت زائران است، تدارک دیده شده است. نکته جالب و قابل توجه این است که تمام این حماسه به‌صورت خودجوش و مردمی است و دولت‌ها غیر از نظارت و فراهم کردن بسترها و تسهیلات، از جمله صدور روادید و گذرنامه، کار دیگری انجام نمی‌دهند. حالا کمی بیشتر فکر کنیم. اگر حضور پرشور و علاقه مردم در این کار نبود، آیا دولت‌ها قادر بودند چنین اجتماعی را فراهم و مدیریت کنند؟ این چه جذبه‌ای است که در وجود امام حسین (علیه‌السلام) وجود دارد که با این قدرت علاقه‌مندان و محبانانش را جمع می‌کند و در این مسیر قرار می‌دهد که نه تنها حضور داشته باشند، بلکه تمام مسائل این گردهمایی، از جمله هزینه‌هایش را، متقبل شوند و چنان مدیریتی کنند که این چند روز با حداقل تلفات و با شکل مطلوب سپری شوند. بی‌دلیل نیست که شعار معروف این ایام که بر در و دیوار نقش می‌بندد و در پرچم‌ها و سربندها دیده می‌شود، این است:

«حَبِّ الْحُسَيْنِ (ع) يَجْمَعُنَا».